Chorus

Låten stora werlden larma!
Blin hos oß i dalens skygd!
Sen h[illegible] wåra bröst å warma!
[illegible]der [illegible]a är wär bygd!
[illegible] enkelt s[illegible]
[illegible]wänligt
Och lika talt

[illegible] är ater[illegible]
[illegible]a / wäl,
[illegible]r en kyß
[illegible]nom den!
[illegible]ik

973

T[illegible]

Wi[illegible]

Pojkarne och [illegible]

Melodi: Kom Sköna [illegible]

Sj[illegible]

En Sång af Bond[illegible]

Vid deras älskade Herrskaps återkom[illegible]
Hufwudstaden.

Andra Upplagan:

LINKÖPING,
Groth och Petre 1807

Exemplaret Kostar 1 skilling N:g:s mynt.

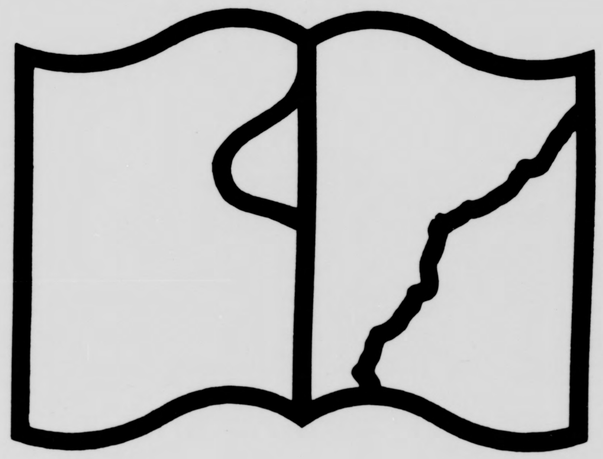

Symbol 11. Skadad text eller felaktig inbindning
Damaged text

. tiden,
är:
[illegible]
[illegible]
häxa,
[illegible]rswann:
läxa,
fann.

[illegible] löjet
[illegible]n i min blod:
[illegible]odde nöjet;
[illegible]ska war god:
[illegible]jke glad och yster,
[illegible]rt min hulda bror;
[illegible]a war min syster,
[illegible]ma war min mor.

[illegible]nns de fria fällten,
[illegible]g mätt så mången gång;
Der ofta jag war hjelten
I lekar och i språng:
De tusend glada spratten,
I sommarns friska wind,
Med fjärlarne i hatten,
Och purpurn på min kind.

Af

Af falskheten och sweken,
Jag wiste icke än;
I hwar kamrat i leken,
Jag fannt en trogen Wän.
De långa lömska kifwen,
Dem kände iutet wi;
Då örfilen war gifwen,
War wreden och förbi-

Ej skillnad till personer,
Jag såg i nöjets dar,
Bondpojkar och Baroner,
Allt för mig lika war:
I glädjen och i yran,
Den af oß raska barn,
Som gaf den längsta lyran,
War den förnämsta karn.

Ej sanning af oß döljdes,
Uti förtjenst och fel;
Owäldigheten följdes,
Wid minsta kägelspel:
Den trasigaste ungen,
Wan priset wid wår dom,
Då han slog riktigt kungen,
Och grefwen kasta bom.

Hur hördes ej wår klagan,
Wårt späda hjerta led,

Wid

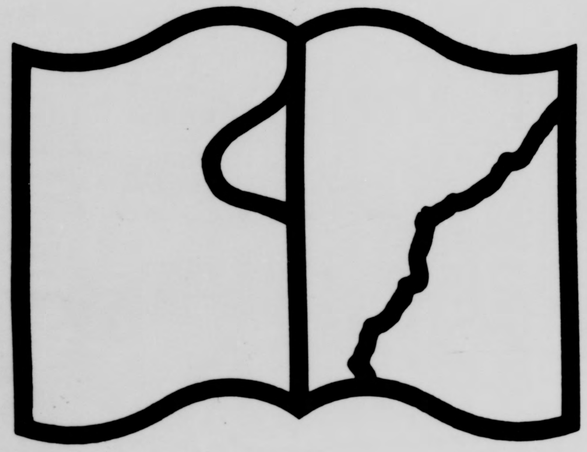

Symbol 11. Skadad text eller felaktig inbindning
Damaged text

Wid bannorne och agan,
Som någon lekbror led:
Hur glad att få tillbaka,
Den glädjen riset slöt,
Min enda peppartaka,
Jag med den sorgsna bröt.

Men mina ungdoms wänner!
Hur tiden ändrat sig;
Jag er ej mera känner,
I kännen icke mig.
De äro män i staten.
De fördna pojkarne;
De kifwas nu om maten,
Och sloß om titlarne.

Med förti år på nacken,
De streta i beswär,
Tungt i den branta backen,
Der lyckans tempel är;
Hwad ger då denna terna,
Så sökt i alla land?
Kallt hierta under stjernan,
Gul hy och grauna band.

Flickorna

Ann glättiga och unga,
I systerligt förbund,
Kom Flickor låt oß sjunga
Och fröjdas än en stund!
Ann oskulden och wåren
Med purpur strör wår kind,
Och ger de mörka håren
Till lek åt wästans wind.

Men snart den kulna Hösten
Oß der i förwåg står,
Och tystar denna röSten,
Och blekar deßa hår:
Då Härjarn mirtenkronan
Från Flickan listigt stjäl,
Som sjunger wed Matronan:
Du snöda Werld farwäl!

Men innan denna tiden
Wår lisligbet förtar,
I Oskulden och tiden
Förlängom glädjens dar.
Det är för sött på bygden
Att dansa om ibland:
Ty känslan der och dygden
Få följas hand i hand.

Sång

Stor sak i Höfwets Salar,
Och konst och twång och flärd!
Åt landets fria dalar
War glädjen blodt beskärd:
Ty der är godt och roligt
Och enkelt sant och rent
Och wänligt och förtroligt
Och lika talt och ment.

En är den andras Syster,
Och goßen är wär bror
Fast han är litet ysier,
Han menar wäl, tag tror.
Han ber en kyß alena:
Gif honom den! . . . se så
Wi äre lika rena
Och goda wi ändå.

Ty lyder jag naturen,
Är enkel fri och öm,
Till mig är glädjen buren
I lifwets morgondröm;
Till mig då jag ock waknar
Utur min sålla blund
Jag ångrar ej och saknar
En menlös flygtad stund.

Sång af bondebarn

wid dess älskade Herrskaps återkomst från Hufwudstaden.

O! wälkommen hem i frid!
Wi, ej mera kunna sjunga
An wälkomna! — men
Sitter hjertat på wär t

Chorus

Wi, enfaldige och unga,
Ha ej lärt att sjunga granut:
Men wärt hierta för unga,
Och deß språk är k nnt.

Hwad wi längtat ef
Kan Ers Nåder kna
Och hwad fröjd Ni nu oß ger!
Ty ni är så hiertans goda.

Chorus

Ack, så nådiga, så goda
Och er sjelfwa lika än
Bör Ers nåder wißt förmoda
Att wi älska Er igen.

Ack, så wänlige i tal!
Ack, så mona om den arma!
Blin nu qwar uti wär dal!
Sen hur wåra bröst å warma!

Chor

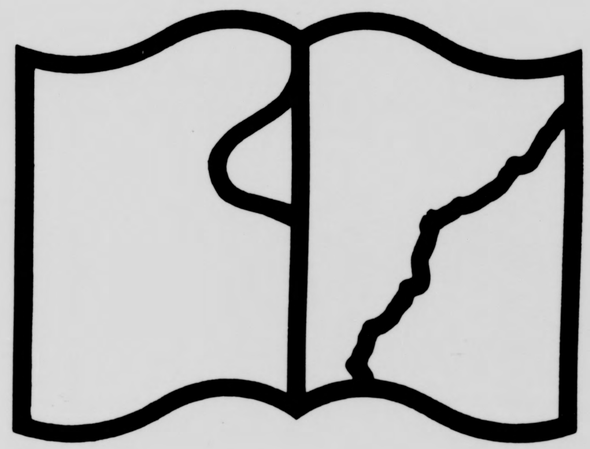

Symbol 11. Skadad text eller felaktig inbindning
Damaged text